

INCVNABVLA

Qu

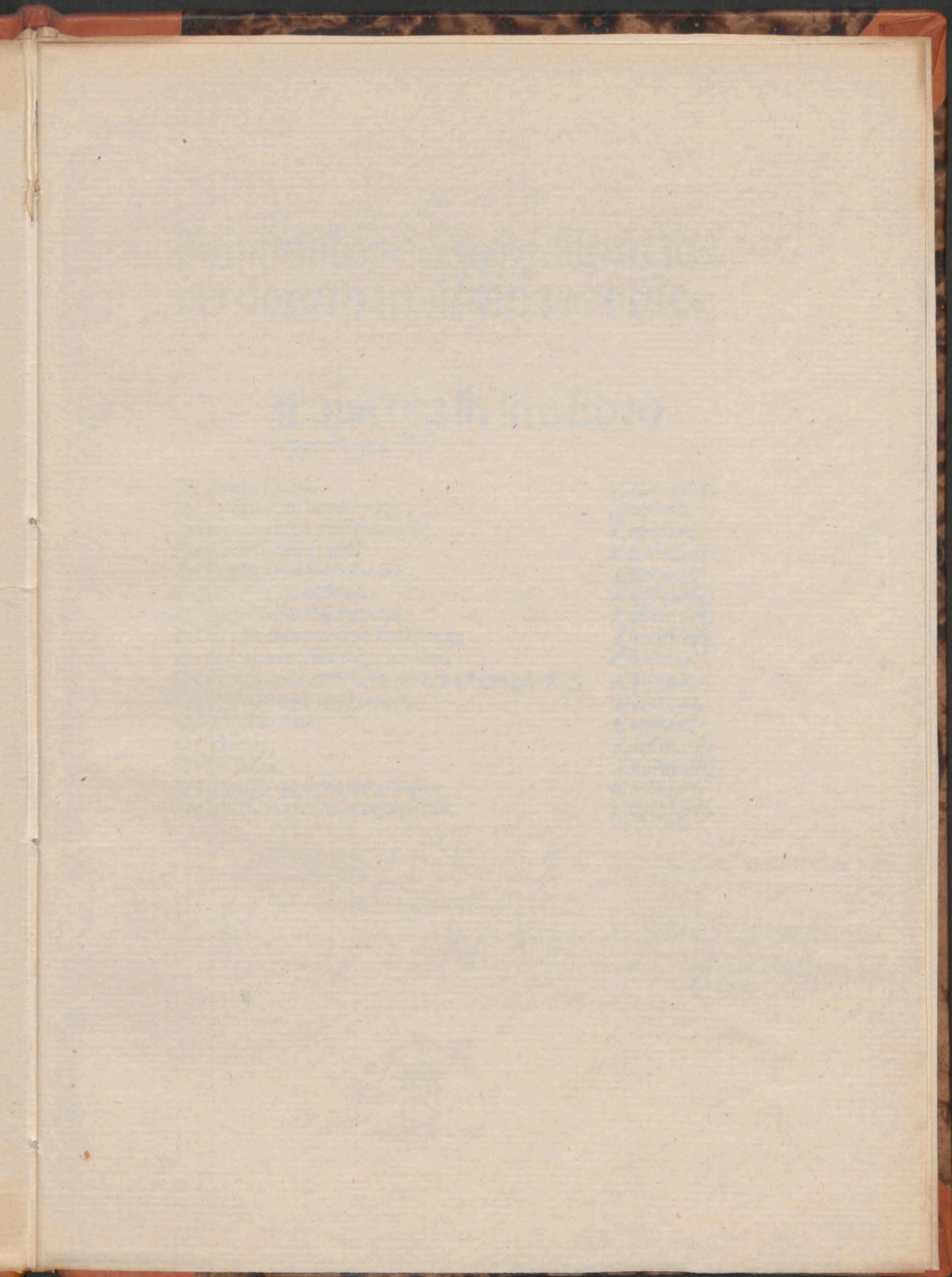
69

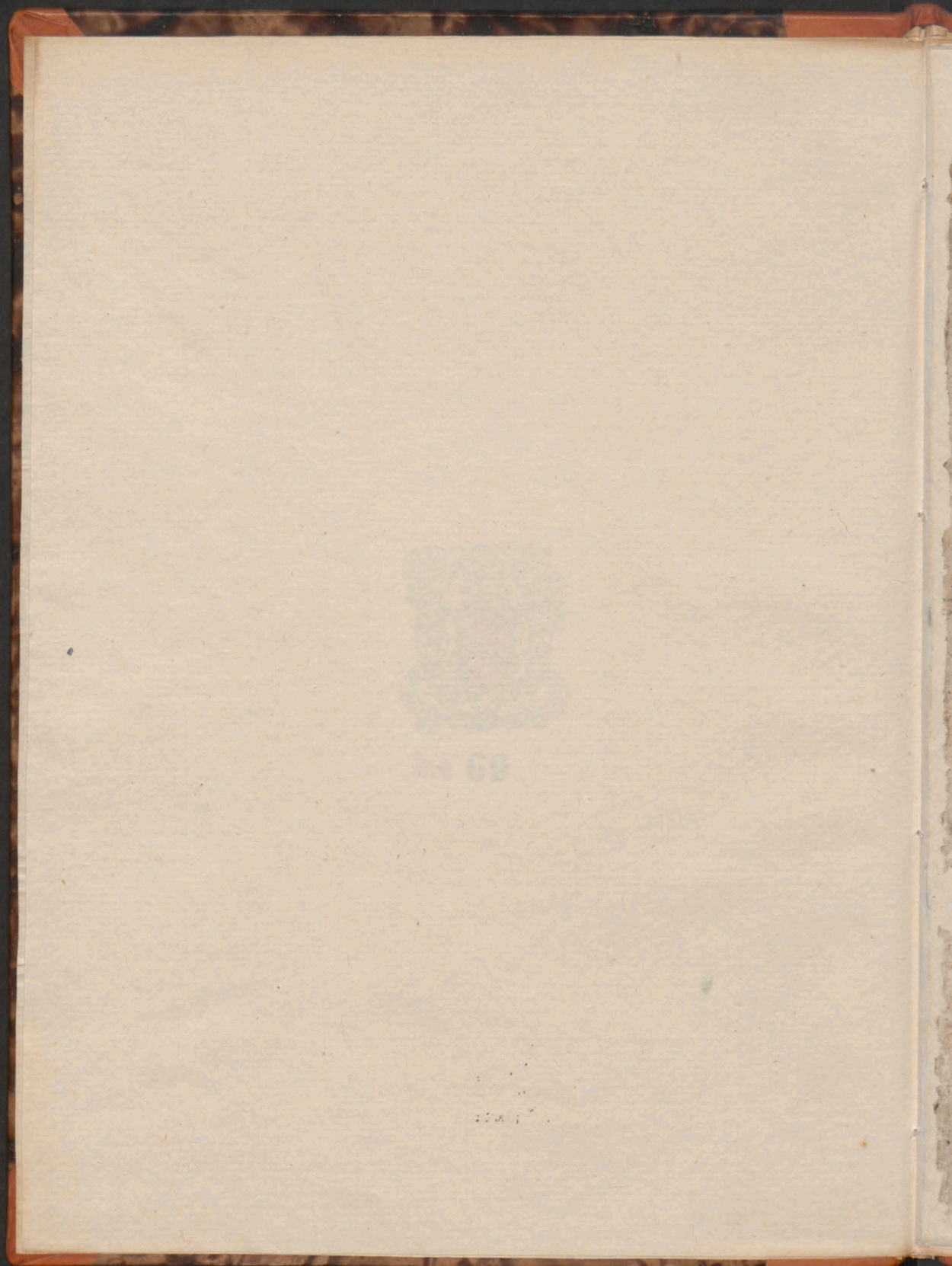
kal.komr

Inc 69

Manuale parochialium sacerdotum multum perutile.

Capitula in isto libro

contenta sunt ista.

De sancta synodo.	Capituli. i.
De sacramento baptismatis.	Capituli. ij.
De sacramento confirmationis.	Capituli. iij.
De sacramento altaris.	Capituli. iiij.
De sacramento confessionis.	Capituli. v.
De sacramento ordinis.	Capituli. vi.
De sacramento matrimonij.	Capituli. viij.
De sacramento extreme unctionis.	Capituli. viij.
De negotijs et officijs clericorum.	Capituli. ix.
De immunitate ecclesiarū et rerū ad eas pertinētis.	Capituli. x.
De obseruatione ieiuniorum.	Capituli. xi.
De festiuitatibus.	Capituli. xij.
De Siferxo.	Capituli. xij.
De die pasce.	Capituli. xiiij.
De ieiunijs quatuor temporum.	Capituli. xv.
De sententiā excommunicationis.	Capituli. xvi.

Inueni 69

Manuale

Moniam ex quorandaz

simpliciti ignorantia sacerdotū aliqñ quedam sunt que
vergere possunt in suarū et aliarū periculū animarū.
Hoc eis sub breuitate notauimus. Non vt ipi occasio
ne istoz in aliquo obligent de nouo, sed vt his que agere debēt sim
pliciter informentur.

¶ Capitulum primū de sancta synodo.

Sacerdotes igit ad sanctam synodū pfecturi debēt aduer
tere, vtrū aliqui in ipsorū parrochijs sint infirmi, et eos
(anteq̄ iter arripit) visitare, et facere circa eos qd̄ fatien
dū est pro eorū animarū salute. Venientes autē ad synodū
honeste et religiose debent se in omnibz habere, et hospitia honesta
petere, vt de laudabilē eorū puerfatione edificare valent hoc viden
tes et deū in ipsis glo. Si quis autē illorū (qui debēt synodo
interesse aliqua vigēte p̄ssitate p̄peditus) venire non potuerit,
nihilominus sollicit⁹ sit et intētus, q̄ per aliquē discretū de his qui
interfuerūt synodo acta synodi sibi referant. Ingressi autē synodum
tam sermonē q̄ alia que ibi dicunt̄ auscultare debēt tranquille; pa
cifice; et quiere, et mādata ibidem facta diligētī sollicitudine memo
riter retinere, et tpe debito executioni mandare, et quousq; episco
pus exeat (nisi vigēs cogat necessitas) de synodo non exire.

¶ Capitulum secundū de sacramēto baptismatis.

Baptismus et oīa alia sacra cū honore maximo et reuerē
tia sunt celebrāda, et cū magna caute, maxime in prola
tione verborū, in quib⁹ tota vis sacra cōsistit, vt cū ali
quis baptizat; dicat. Ego baptizo te in noīe patris et filij
et spūs sancti. Debent etiā laici a sacerdotibz instrui q̄ in necessitatē
articulo possunt et debēt baptizare, q̄ caute integre et distincte pre
dicta verba, scz. Ego baptizo te et. debeant expm̄ere in vulgari suo
Contuges autē qui infantem p̄pū in tali periculo bona fide bap
tizerint, poterūt nihilominus postea intrepide m̄rimonio suo vt.
Item postq̄ infantis caput natū fuerit, si de morte timēs, obsterrix
vel alia p̄sona baptiset eū, fundēdo sup caput eius aquā dicēs. Ego
baptizo te in noīe patris et. hunc credim⁹ esse baptizatū. Si at ma
nus vel aliqd̄ membrū prius nāsceret et baptizaret, non credimus
in hoc casu baptismū esse perfectū. Interrogandus autē est laic⁹ a
sacerdote, qui in necessitate puulū baptizauit, si baptizando oīa vba
ista, scz. Ego baptizo te in noīe patris et filij et spūs sancti, plene ex

Curatorum

prefferit in latino vel vulgari. Si aut̄ puulus sit a laico debito mō
baptisatus. tūc supra sacru fontē est a sacerdote crismate in vertice
inūgendus sine immersione et platione predicatorū verborū scilicet
ego baptiso te &c. sunt tñ oia alia que ibi solent fieri diligēter explē
da. Si vero dubiū fuerit. vtrū paruulus sit baptisatus. tūc p̄piter
immergendo puerū debet dicere in hunc modū. Si baptisatus es
non rebaptiso te. sed si non es baptisat⁹. ego baptiso te in nomie pa
tris et filij et sp̄s sancti. ¶ Ad leuandū puerū de sacro fonte pauci
aut̄ patrini sufficiūt. vtpote duo vel tres. et vnus in confirmatione
p̄pter impedimēta mrimoniū. q̄ ista duo sacra sunt adeo valida.
q̄ fm canones impediūt mrimoniū contrahendū. et dirimūt tam
contractū. Et qm̄ fm cōonicas institutiones. postq̄ coniuges sunt
vna caro effecti. altero eorū de baptismo puerū eleuāte. alter simili
ter (licet eū non eleuet) sit patrinus. sufficit q̄ alter illozū infantem
teneat in baptismo. Paruuli aut̄ q̄ cito fieri potest deferendi sūt ad
ecclesiā baptisandi. nec p̄pter patrinos aliūde forsitan cōgregādos
vel alijs de causis est eorū baptismus deferendus. ne ob longā morā
absq̄ baptismo aliquo casu moriat̄. Crismalia vero infantū mō
habēda sunt et noua. et tam magna. vt in ipsis puer totaliter inuol
uat. ne aliq̄ panni lineant̄. quos matres eorū non debēt retinere. sed
ad ecclesiā deferant qm̄ primo missam audire sunt puerperij tpe
sumato. q̄ solū modo in ecclesie vsum debēt cedere. ob baptisma
lis sacra reuerentiā. Sacros aut̄ fontes debent semp tenere p̄p̄
teri coopertos et sera firmatos. et eorū aquam frequēter innouare
vt ipsius aque corruptio deuotionē cuiuspiā non diminuat aut ecl
am scādaliset. Sacru aut̄ crisma cū oleo benedicto debet sub dilt
gētī custodia clauis custodiri. sicut statuit Innocen. iij. in concilio
gnali. Illi vero (qui in die cene vel al's mittunt̄ ad ecclesiam cathe
dralē vbi sacru oleum vel crisma petiūt) mundi & honesti debēt esse
ne sez indigni sint res tam sacras deferre. et securi. ne in aliquo sa
crūtis hmōi abutant̄. Et sint discreti. vt sciāt discernere vbi crisma
seu oleū sit ponendū. & q̄ caute in vīa & in hospitjs sit seruandū.

¶ Capitulū tertiu de sacramento confirmationis.

Acerdotes aduentū episcopi visitatis p̄scentes. debēt co
ram episcopo populū et illos maxime (qui ipsius cōsilio
indigēt) ad audiendū verbū dei et p̄firmationē suscipien
dam cōnocare. Adulti vero (qui confirmādi sunt) debent
prius confiteri. et portare secū bendellos mundos longos et largos.
et eos iam p̄firmati ad minus per triduū die ac nocte deferre. nec

Manuale

crisma possit alijs panis tagi. Bendellis autē et fronte lotis in tali modo loco et hōesto aqua fundēda est, vbi neq̄at cōculcari. Quis autē fieri p̄t dñt hoc sacrificiū ieiunū recipere, et non dñt suscipere nisi semel. Et q̄ puuli nō merito cōfirmant, donec hēant mēoria; cōpētēre, ne p̄cessu t̄p̄is an sine cōfirmati ignorātes se fatiāt denuo confirmari. Verū tñ quos ep̄i baptisant statim post baptisimū cōfirmāt. Quia p̄pter de his iam adultis (q̄n sine cōfirmati) non cōuenit dubitare, Etia in confirmatiōe possunt qui volunt sibi nomina mutare.

S Capitulum quartum de sacramento altaris.
Accordos ministrās q̄n euāgelii legere debet, bñdictionē petere debet ab ep̄o si p̄ns fuerit. Et q̄ hostia sit integra et absq̄ macula, et q̄ vinū purū et sine fecib; debet attendere diligēter, et ne aq̄s omittat de hac vō sufficit infundere i calicē vnam guttā quā infundet. Si autē aquā infundere (q̄d absit) sacerdos omiserit debet q̄cito aduerterit aquā apponere, dñ tñ hoc fatiat an p̄secrationē. Si vō pacta cōsecratiōe hostie nec vinū nec aquā inuenerit debet statim vtrūq; infundere, et tñc incipere sacerdote a Simili modo r̄ct; more solito cetera p̄sequēda. Martinus autē et p̄mā debet sacerdos legere anteq̄ celebret. An absolutionē at sacerdos nō debet celebrare si sciēter excōicato cōicauerit nō cōfesso. In nūero autē collectarū in missa dicēdarū et p̄fationū, et mō se bñdi ad altare et h̄mōi cōgruit, vt sue cathedrali ecclē p̄spiter se conformet. Decet etiā vt clericus in missa ministrās, vel q̄ legit epl̄am, cappa clausa vel suppelletis sit indutus. Si q̄s vō p̄spiter demoniacus (q̄d de auertat) furiosus: lunatic; vel morib; caducū paties; aut leprosus effitias, celebrare nō debet vltē ep̄o incōsulto. Morū autē solū demoniac; fm quosdā doctores an plenā liberationē nūq̄ debet missam celebrare, fm alios vō in nullo tpe, etiā si plene fuerit liberat;. Furiosus quoq; et lunatic;, et qui morib; caducū patiant (si iste passioes eis raro accidāt, et absq; spume eiectionē, ac vocis confuse emissionē) p̄nt de sui ep̄i licētia celebrare, ita tñ q̄ iuxta se hēant aliū sacerdotē, qui cepta officia suppleat si ipsi defecerint, et si ad terram collidant. Si autē eis frequēter accidāt iste passioes, vel etiā raro sed cū spuma et voce p̄fusa, debēt oīno cessare ab officio missę. Leprosus tñ, q̄ incurabilē morib; habet, postq̄ de lepra eius p̄stiterit celebrare nō debet. Porro si postq̄ sacerdos inceperit Te igit; r̄c, sanguis p̄ nares eius eruperit, vel ali; h̄mōi casus ei acciderit, ponat signū de cera sup dictionē quā dicebat q̄n casus ille sibi accidit. Cessante vō sanguine, naribusq; cū manib; sub silētio lor; ad signū

Curatorum

cere redeat. et pcedat. mutatis tñ prius vestimētis sacerdotalib⁹ ⁊
pāno altaris. si q̄ sint sup quos ceciderit sanguis ei⁹. Si autē ppter
h̄mōi sanguinis eruptionē ipse moreret. posset ali⁹ sacerdos explerē
qđ iste dimiserat inexplētū. a signo in quo p̄mus dimiserat inchoā-
do. Cū autē dicit sacerdos. Qui p̄die q̄s pateret ⁊c. pollicē et indicē
vtriusq; manus cū palla altaris. tergat. Qui post q̄s hostiā sup alta-
re acceperit. eam in altū nō eleuet donec dixerit. Hoc est em̄ corp⁹
meū. Que verba distincte; deuote; ⁊ attēte sunt p̄ferēda. In fractōe
ho hostie cauendū est sacerdotib; ne digitis. nisi pollice ⁊ indice tā-
gat eam. Post sumptionē dñici corp̄is bis vinū sup digitos et calē-
cē est sumendū. ne aliqd de sacrn̄to possit in ore p̄spireri. vel in calē-
te remanere. et tūc si fieri p̄r. ab expuēdo est aliquantulū abstīnēdū
Alioq̄n in tali loco expuendū est. qui sit mūdus et hōestus vbi spu-
tū nequeat cōculcari. ¶ Sane si musca vel aranea ceciderit in calē-
cē. ita q̄ vix sine vomitu aut corp̄is piculo sumi possit. sumatur san-
guis et aranea eijctat in vase mūdo. et vino sup ipsam fuso abluat
et ablutio a sacerdote. vel ab alio bonā consciā hñte sumat. et pos-
tea aranea vel musca in sacrario cōburat. Verū si qđ de sanguine
dñi ceciderit sup corp̄ale vel pallā. aut sup sacrn̄ aliqd indumentuz
sugēda est ps sanguine xp̄i tincta. et diligētissime abluēda. ⁊ ablutio
p̄ma et scđa a sacerdote sumēda est. aliē vero in sacrario st̄ fundēde
pars aut panni predicti (q̄ sanguine xp̄i tincta est) fm̄ quosdā ab-
scindēda est. et sicut iam dictū est lota. p̄ reliquīs est reseruāda. et
sup illā scriptura h̄mōi consuēda est. Super pannū istū cecidit san-
guis dñi nostri iesu xp̄i. Si autē sup aliud indumētū vel pannū hñs
dictū ceciderit sanguis xp̄i. sugat pars tincta et abluat. et ablutio
sumat a sacerdote vt supra. ⁊ illa ps tincta in sacrario comburatur
Si vero in terrā vel lignū vel lapidē ceciderit. lingēdus; radēdus;
et extergēdus est locus ille. et pānus in aliquo loco abscondito repo-
nēdus est. Calix autē post missam est pāno inuoluēdus. quē non tra-
ctent ministri altaris (q̄ non s̄t subdiaconi) manu nuda. Ampulle
vero in ministerio altaris decētes et operculuz hñres integre sunt
hñde et mūdissime reseruāde. quas esse ligneas non decet. et ad v̄-
nū tenendū cupreas esse nō puenit. ne in ipsis aliquaten⁹ corrupat
Altari vero magna debet exhiberi reuerētia. maxime autē qñ missa-
rū solennia celebrant. ob reuerētiā saluatoris ibidē cū angelis indu-
bitatē exñtis. quotiescunq; missarū solennia a p̄piteris celebrant
Ceterū in altari (in quo ara est enormiter fracta) celebrandū nō est
epo incōsulto. Altaria ho portatilia debēt esse tam magna. vt calix
aa iij

Greg. l. 1. q. 1. Multi. Diu plus vita sacerdotu, quam suad. desunt,
in erroris funem delabuntur, minus considerant, quod non ad
ta. Saq. 3. 1. l. 1. dicit. Si similes. **Manuale** bonis sacerdotu adu
ntioribus aut. accommodant.

et hostia totaliter collocari possint sup ea. et non sup lignū si in ipso
altare hmoi sit sigillatū. Debēt etiā altaria mūda a telis araneaz. a
pulvere et ab alijs immūdicijz cōseruari. Nō em̄ decet sordes aut
indecētias negligere. q̄ etiā dedecēt in nō sacris. Etiā altaria decen
ter st̄ ordināda fm̄ ecclē facultatē. Q̄namēta quoqz ecclesiariū nō
nisi v̄sb̄ ecclēsticis st̄ applicāda. Sunt etiā (postqz nimis verusta
fuerint) cōburēda. Lintheamia quoqz altaris et indumēta sacro
ralia mūda et integra st̄ hūda. p̄cipue corpalia et palle. Dec autē si
ne appositōe pannozū nō tm̄ semel in anno. sed quotiēs cōuenit in
vase mūdo ad hoc (si fieri p̄t) sp̄aliter deputato. lauāda st̄ ab aliq̄
h̄gine honesta: vidua: vel matrona. Corpalia lauāda st̄ a p̄spiteris
em̄ vel clericis in vasis ad hoc deputatis. ¶ Quid si aliq̄ necessita
te vigētī impediēte ad plenū lauari nō possint ab aliq̄ muliere. Rū
dēt q̄ p̄mo sacerdotes lauēt ea cū aqua sacrario infundēda. deinde
tradāt ea alicui de mulieribz sup̄dicis lauāda. Porro qd̄ in ramis
palmarū. et deinde p̄ rotā illā hebdomadā affectuose et attēte ppl̄m
eorū amoneant sacerdotes. ne in die pasche cōicent in aliquo pctō
mortalī crītes. nec etiā in volūtate pcti mortalis. q̄ liquidē est mor
talis. In die v̄o pasche instāter et diligēter ppl̄m inducāt. ne cū im
petu z festinatōe. sed mature tēpestiue humiliter ac deuote accedāt
ad dñci corpis p̄cipiendū sacriētū. Lōgruū est etiā et securū. cum
cōicauerit ipse ppl̄s. vt vinū ei (vbi cōmode stat) ad parūper bibē
dū porrigat. ne aliqd̄ de sacriēto in ore ei? valeat remanere. Ipsuz
autē corp? dñicū in loco eminētī: decētī: honesto: et mundo. et sub cla
ue sp̄ali. vel locet in pixide mūdissima et honesta. et fm̄ facultatez
ecclēsie p̄tiosa. et debet taliter custodiri. ne ad illud man? temeraria
extēdi valeat. ad aliq̄ ne pharia excedāda. In p̄dicta vero pixide p̄s
nulus mūdus z albus est hūdus vt sacriētī minutie possint cauti?
adunari. et loco et tpe sumi. Debēt p̄terea prochiāni a p̄spiteris am
moneri. vt vbiqz deferrī vidēt corpus xp̄i. statim iūctis manib?
et flexis genubz. debitā et deuotā ei exhibeant reuerētiā. suppliciter
adorādo. q̄ cū sacerdos defert ad infirmū caute: reuerētē: mature:
et deuote debet ferre. dicēdo psalmos aut cāticū graduū vel hmoi.
et cū lumie et aqua b̄ndicta. et cāpanula p̄cedētibz. vbi et qñ cōmo
de p̄t obseruari. ¶ Capl̄m quintū de sacriēto confessionis.

Iligēter debet attēdere sacerdos. q̄ prochiāni sui oēs etate
h̄ntes ad minus semel in anno cōfiteant. Sacerdotes autē
audiēdo confessiōes. humili vultu. et oculis ad terrā defixis. audire
debēt. et p̄cipue mulierē. Et monere cōfiteētē confiteri integre atqz

Curatorum

pure. alicui ei dicat confessionē non valere ad salutē. Integre autē ideo dicim⁹. qm̄ vnicū pctm̄ mortale volūtate retentū sufficit ad eternam dānationem. Lauere autē debēt sacerdotes. ne cōfessiones duozū simul audiāt. nec cōfessionē alicuius etiā metu mortis reuelēt. ¶ Scim̄ est qd̄ qui pctm̄ in p̄niali iudicio detectū reuelauerit nō solū a sacerdotis officio deponēdus est. verū etiā ad agendū p̄p̄tū tuā p̄niam in artū monasteriū est detrudēdus. Sacerdos autē (s̄ q̄ prophanus su⁹) pctm̄ licētā confitēdi alij sacerdoti discreto) debet cōcedere. ne licētia negata occasio fiat ei remanēdi in pctō. Debent etiā sacerdotes esse cauti. ne p̄niam iniungāt mulierib⁹ cōiugatis. p̄pter quā viri eas suspectas habeāt de violatione thori maritalis. In confessionib⁹ etiā sacerdotib⁹ cauendū. ne aliqd̄ exigāt p̄ sp̄s audientis. ne paupes oblationē non hātes a confessione. occasio ne hui⁹ rei retrahātur. Irē misse celebrāde non sunt p̄ p̄niam nisi p̄spiteris iniūgende. vt in hac p̄te oīs spes auaritie deuitet. sed aliō modo sunt iniūgende p̄nīe fatiēde. Lauendū est etiā sacerdotib⁹ ne a pctis episcopo reseruatis aliquē absoluāt. nisi sup̄ hoc habeāt licētā sp̄ealem. sed tales casus reseruēt illis qui h̄nt episcopi potestātē. ¶ Quoniā autē multi nimis rudes suis confessionibus fatiēdis. et ideo instruēdi sunt publice ab eozū sacerdotib⁹ in p̄ncipio quadragēsimę. quō sit cōfessio fatiēda. videlicet vt cū humilitate et reuerētia ad sacerdotē accedāt. et flexis genub⁹. iūctis manibus. et capite velato. si mulieres sunt. confiteātur in hūc modū. Confiteor deo et beate marie v̄gini. et omnib⁹ sanctis. et tibi patri. q̄ peccavi nimis in tali et in tali pctō. et taliter et toties. et tali loco. necnon in tali tēpore. et p̄ tot coadiutores. Mulieres vero sunt instruēde. ne añ fatiētem sacerdotē. sed ad latus eius se collocēt. ne in fatiē videāt. quas cū audiūt cōfessores. tam honeste. religiose. et tā sancte debent eas audire. ne pater celestis (q̄ videt in abscondito) in aliquo offendatur. Inquiretes autē p̄spiteri de pctis curā debent diligenter adhibere et cautelā inquirendi studiose. et sigillatim vitia v̄sitata. inūsitata vero nisi a longe. et per aliquā circūstantiā. sic vt expertis vitiuz il lud (de quo confitear) de materia cōfiteādi. inexptis vero nō detur occasio intelligēdi qd̄ sit hm̄ōi pctm̄. Irē ad audiendū confessiones eligendus est in ecclesia locus tam cōis et patens. vt ab omnibus possit videri confessor. ne de loco sc̄z suspecto scandalū aliqd̄ aut suspitio oriāt. Lauendū est autē cōfessoribus. ne a confitente querant noīa p̄sonarū cū quibus peccauerit. sed circūstantias tm̄ que faciūt ad grauatonē peccati. qm̄a sine his de peccati quāritate bene iudicare non possit. Poterunt autē in peccatoz inquisitionib⁹ isto modo

Manuale

Precedere, nisi habeat pre manibus meliore. ¶ De Supbia sic. Fecisti aliquid, vel dixisti aliquid pro laude seculi habenda vel pro honore seculari. Placuit tibi vanus ornatus in capite tuo, aut in vestibus, aut equitatu; ra, sicut sunt coronule de floribus, aurifrigium, calcaria, pectoralia deaurata, et huiusmodi vanitate hinc. Impugnasti scienter veritatem. Obviasti scienter auctoritati maioris tui. Quod aliorum erat ascriptum tibi. Fuiisti inobediens ecclesie. Dixisti opprobrium alicui ex supbia. Blasphemasti aliquod nomen dei, aut beate marie, vel aliorum sanctorum. Fecisti aliquas superfluas expensas causa laudis humane. Lascivisti scienter excessum munitatis in casu non processu. ¶ De invidia sic. Displicuit tibi bonum alterius, vel placuit tibi eius malum causa invidie. Dixisti malum de bonis, vel de persona alterius. Seminasti discordiam. Damnasti aliquem. Tacuisti bona alterius ex invidia. ¶ De Ira sic. Habes iram aliquam. Percussisti aliquem pro ira. Dixisti contumelia patri vel matri vel alijs. Damnificasti aliquem per te vel alium, siue accusando eum apud dominum suum, siue scindendo arbores, siue per incendiium, vel alio quovis modo. Impediisti bonum alicuius causa odij. Fecisti iram; discordiam; homicidium vel vulnera. ¶ De Accidia sic. Fuiisti tepidus ad bonum agendum cum posses. Dimisisti surgere ad matutinas vel ire ad missam propter segnitiam. Fuiisti otiosus. Distulisti confiteri. Neglexisti agere penitentiam tibi iniunctam. Distulisti ex negligentia iniuste ablatum restituere. Incidisti in aliquam desperationem. ¶ De Avaritia sic. Fuiisti simoniacus in ordine, in beneficio, aut in missa, scilicet cupiditate celebrando, aut sacramenta ecclesiastica ministrando. Fuiisti usurarius; furraptor; piurus; aut invidiosus causa lucri. Perhibuisti ex avaritia falsum testimonium. Fregisti ex cupiditate festa celebranda. Comisisti sacrilegium aliquod furtive, ab ecclesia extrahendo res ad ecclesiam pertinentes, ut crux calix et ornamenta eius, primitie decime oblationes et huiusmodi. Extra ecclesiam per furtum aut violentiam usurpando. Transiisti metam in agro alterius. Habuisti aliquid de terra vel ludo. Habuisti voluntatem rapiendi; furandi; vel aliter male acquirendi, licet non perduxeris ad effectum. ¶ De Gula sic. Fuiisti ebrius. Fregisti ieiunium sicut ordinatum, nisi in necessitate. Comedisti causa gulositate, prope, laute, nimis ardenter, studiose. Prope, ante horam, prope, i. festinanter, laute, i. exarsita cibaria, studiose, i. cum superfluis et exquisitis apparatus visitasti tabernam. ¶ De peccato luxurie debet inquirere sacerdotes circumstantias que in hoc versu continentur. Quis, quid, ubi, quando, quoties, cur, quomodo, per quos. Quis, i. si clericus aut coniugatus, vel compater vel comater, vel frater aut soror spiritualis. Quid, i. si est fornicatio vel adulterium, aut maius peccatum quod

Curatorum

Amisisti. vel occultū aut manifestū. Ubi. i. in quo loco. sacro vel non sacro aut religioso. Per quos. s. auxiliares vel nūmos pctm̄ cōm̄ sisti. Nā fm̄ aplm̄ ad Roma. j. Non solū qui pctm̄ mortale fatiūt sed q̄ fatiētibz cōsentiūt. digni sūt morte eterna. auxiliares tñ nota nō querāt a cōfiteē. nisi fm̄ moduz sup̄ eodē caplo positū. Quoties. i. quot vicibz et cū quot psonis. Cur. i. qua tēpatione. vtrū pueniūt ab ipsa. an tu sollicitaueris te ad peccandū. Quō. i. vtrū fm̄ naturā vel cōtra. Qu. i. vtrū in die festo. vel in qu. i. tragesima. vel alio tpe ieiunij. In p̄dicto aut peccato qd̄ est cōtra naturā debēt sacerdotes interrogare cautissime. scz hoc mō. nisi forte dñs inspirauerit ei meliore modū. Accidit vnq̄ pollutio. si dicat nō. nihil querat vleri⁹ de hoc pctā. Si dicat q̄ acciderit ei. querat confessor an dormiēdo aut vigilādo. Si dicat vigilādo. subiūgar sacerdos dicēs. cum muliere vel absq̄ ea. Si dicat absq̄ ea. querat. quō. vt ex ore eius extrahat. Si nō dicat q̄ nō acciderit sibi absq̄ muliere nisi dormiēdo forsītā nihil q̄rat vleri⁹ de hoc pctō. ne iumētis aperiat puteū coopertuz. ¶ Querendū est etiā a penitēte. vtrū choreas duxerit. vel ipsis spectaculis ad lasciuā carnis incitātibz libēter interfuit. vel si appetēs videri ad cōcupiscētiās carnis se ornauerit. cōtra qd̄ d̄r b̄tus Augustinus. Neq̄ em̄ cū pceditis femias videre phibemini sed appetere vel ab ipsis appeti criminōsū est. ¶ Querendū est etiā. an fecerit aliqua fornicia aliqua de cā. Et si dicat sic. querat quibz de causis Et scim̄ est q̄ in omnibz peccatis (quorū accus sūt mortales) possuimus sola volūrate peccare. Si em̄ velit aliq̄s furari aut fornicari. (et sic de alijs pctis mortalibz) et non p̄t. non est dubiuz qn̄ peccet mortaliter in tali volūrate. Unde dñs in euāgelio. Qui viderit mulierē ad cōcupiscendā eam. iam mechatur est eam in corde suo. Consentētes etiā volēti peccāt mortaliter. et in eadez dānatione sūt fm̄ verbū apli. paulo supius intersertū. ¶ Scim̄ est etiā. q̄ peccata de quibz certi sumus q̄ ea nō fecim⁹. sic debem⁹ confiteri. Timeo me tale pctm̄ fecisse. qd̄ mihi videt̄ ppter tale vel tale qd̄. Cū aut penitētie sint arbitrarie. quāta de singulis peccatis pnia inūgenda sit. discretioni relinquit̄ puidi cōfessoris. q̄ cautus debet esse vt talem inūgar pniā. ne pnie magnitudine redeat vt canis ad vomitum de pnia pfitēda desperādo. Si em̄ in pnti non satisfecerit. plene in purgatorio p residuo puniet̄. et hoc si penitēs obierit. Si at̄ impunitēs migrauerit. eternalr̄ in inferno cruciabit̄. Ne nō ppter leuitatē pnie pctōz nimis secur̄ se putet. dz eidē innotescere ad quā pniāz tenet̄ si eam tenere possit. ⁊ vellet. In dubijs aut debēt sp̄ episcopū

Manuale

consulere confessores vel ei⁹ penitentiariū. aut aliōs sapiētes. cauētes
artētius ne psonā p qua requirūt consiliū nominēt. nec aliquā cir
cūstantiā exprimāt. p quā confitēs possit reuelari. Eis etiā artētissi
me est cauendū. nec p restitutiōe rei aliene fatiēda iniūgant elemo
synas fatiēdas. Non em̄ dimittit pccm̄ nisi restituat ablatū. si resti
tūi p̄. qd̄ etiā de simoniā in bñficio d̄. nisi abrenūtiauerit bñficio
simoniace impetrato. Res aut̄ aliena vero dño restituēda est. si in
ueniri p̄. aliōqn̄ heredi eius vel ei q̄ de iure succedit ab intestato ē
restitutiō fatiēda. nisi p ordinatiōe testamēti sit aliud fatiendū. Si
vero nullus corū queat inueniri nec spes est aliqua q̄ vlteri⁹ inue
niat̄. puta qz certissime p̄stat eū de hoc seculo decessisse. et de re hu
iūsmodi nihil aliud ordinasse. tūc p̄silio puidi confessoris si res ille
pui valoris sint. in ecclesias s̄j expēdende. si aut̄ magni valoris sine
ep̄s vel habēs eius p̄tatem consulat̄. Et si p̄fessor consulat ep̄m̄ vel
eius vicariū in hac pte. non nominet psonā restituētē. Si at̄ spes
habeat̄ q̄ ille cui restitutiō debet fieri. valeat aliquo tpe repiri. res
sunt ei restituēde. Et ponant̄ in aliquo tuto loco vbi fideliter custo
diant̄. et ipsi cū inuentus fuerit vel ei⁹ certo nuntio in integrū resti
tuant̄. Cauere tñ debēt tam ep̄s q̄ p̄fessor. ne de restitutionib⁹ fa
tiēdis sibi quicq̄ retineāt. ne ex hoc penitētes a restitutionib⁹ retra
bant̄. et ne ipsi penitētiarij eccl̄astici p̄siliarij fraudulētī videantur
Cauendū est p̄terea sacerdotib⁹ diligentissime. ne p̄niam iniūgant
his qui pccā sua nolūt dimittere. ne inuanū confidāt de venia si eis
nō penitētib⁹ p̄niam iniūgat̄. Verū tñ talibus est cōsulendū. vt ince
rim fatiāt quicqd̄ boni possunt. vt deus eos ad p̄niam illustrare di
gnet̄. ¶ Sane sup̄ cōfiteres pia viscera gestare debēt. s̄m q̄ dñs de
derit exēplo beati Ambrosij. de quo legit̄ q̄ quotiescūq̄ illi aliq̄s ob
p̄cipiendā p̄niam lapsus suos p̄fessus esset. ita flebat vt et ip̄m fle
re compelleret. Quī aut̄ sordes alienas diluere ⁊ p̄prias negligere
aut languores aliorū curare et se absq̄ cura relinquere nō expedit
neq̄ decet. Quē sacerdotes debēt ad minus semel in anno suo ep̄o
aut ei⁹ penitētiario assignato. aut etiā alijs auctoritatē ep̄i in hac pte
habētib⁹. integre cōfiteri. cū alijs sacerdotes curam animarū nō has
bentes. absoluēdi eos nō habent p̄tatem nisi in vigētis necessitatis
articulo. Licet em̄ oēs sacerdotes (cū in p̄piteros ordinant̄) clauēs
ligandi suscipiāt et soluēdi. habent tñ eas ligatas donec ep̄s suus
soluat eas. aut animarū curā cōmittendo. aut aliter licentiā indul
gēdo. ¶ Itē non debēt credere sacerdotes q̄ nisi de licētia ep̄iscopi
non p̄nt p̄ voluntate sua sibi eligere confessorē. q̄ nō habet curā aiāz

Caratorum

quia hoc solū episcopis et quibusdam alijs p̄latis exemptis ius cōcedit. p̄pter hoc si volūt q̄ absolutio facta ab alijs valeat. debēt petere licentiā a suis episcopis vt possint alijs plenarie confiteri. ¶ **S**ane qui petūt ab episcopis penitētiarios sibi dare: petant p̄uidos et honestos. Noui autē p̄piteri curati anteq̄ prochanorū suorū confessiones audiāt. rogent aliū sacerdotē p̄uidū. discretū. et exercitātū in p̄fessionibz audiendis. qui eos in eis diligēter instruat ac in s̄formet. Caueāt autē sacerdotes. ne in confessione quā faciūt ante altare nominēt aliq̄ graue aut turpe pctm̄ in sp̄tie. sicut est fornicatio. pollutio. p̄cipitatio cū excōicatio r̄. sed solū in gn̄e nominēt pctā dicendo sic vel s̄tia. Confiteor: deo celi ⁊ beate marie semp̄ virgini et omnibz sanctis. et tibi patri vel fratri. qz peccauit nimis. cogitacione. locutione. et opere. obmissione mea culpa. Ideo de p̄cor te ora p̄ me. Et r̄ndens dicat. Misereat r̄. Non debent etiāz confidere q̄ h̄mōi confessio liberet eos ab aliquo peccato mortali. nisi in prius ⁊ t̄a confessione confiteant illud.

¶ De sacramento ordinis. Capitulū sextum.

¶ Tertii postq̄ ordines recipiāt ab episcopo vel eius penitentiario in foro p̄niali plene confiteant̄ et discrete. ne forte in r̄digne accedētes ad ordines ex simplicitate aut ignorātia irregulariter ordinent̄. Scire etiā debēt q̄ nullus ordināndus est nisi a p̄p̄o ep̄o. vel de eius licētia ab alio. q̄ si contra factū fuerit ab alio. nō debet exequi officiū ordinis sic suscepti. quousq̄ fuerit cum eo dispensatū. Caueāt ergo clerici ne indigni ad ordines accedant qz de vita et honestate clericorū et scientia diligēs inquisitio debet p̄mitti. ne cecus cecū ducendo tam ductor q̄ ductus in foueā mortis cadāt. Preuideāt iḡit ordinandū ne impedimentū aliq̄ patiatur quo minus possunt cāonice ordinari. sicut est excōicatio. nō solū maior. sed etiā minor. vel defectus nataliū. aut libertas. vel moribus caducus. seu lepra et h̄mōi. vt symonia in ordine. homicidiū. bigamia r̄. Quando autē dyaconi in p̄piteros ordinādi sunt indut̄ et corā episcopo induto ordines celebraturo p̄stituti. capellanus vel alius (cui ipse p̄sul iussit) manus eorū diligēter intus et exterius debet respicere si in ipsis aliq̄ indecēs habeant aut enorme. quod ipsos celebrātes posset postmodū impedire. quod si habuerint ordinari non debent.

¶ De sacramento matrimonij Capitulū. vii.

¶ Landestina m̄rimonia. i. sine p̄sentia pluriū idoneorū testium et denūtiatione debita contracta. sub pena excōicationis penitus inibent̄. Sub pena excōicationis ⁊ suspensionis sacerdotibz

Manuale

inhibentur, ne mulierē (cuius vir absens est) p̄sumat alteri m̄rimos-
nialiter copulare, donec certissime de morte viri p̄ testes ydoneos
constet. Idem seruandū est de viro cui⁹ vxor absens est. Huic etiā
pene ille subijciendus est, qui vxorē leprosi alicui⁹ ipso viuente alteri
viro, et ille etiā, qui aliquos ante annos nubilem, i. ante q̄ vir, xiiij. ⁊
mulier xij. habeat annos, absq̄ licētia ep̄i p̄sumpserit copulare. Sa-
cerdotib⁹ etiā inhibet, ne aliquos (nisi trina p̄clamatione p̄missa
in tribus dieb⁹ dn̄icis vel festiuis) m̄rimonialiter iūgere p̄sumat,
nec in gradu (quē ius canonicū p̄hibet) coniungant. Hoc autē vlti-
mū district⁹ est obseruandū. Gradus autē cōsanguinitatis doceāt
prochianos suos sacerdotes taliter cōputare. Fratres sunt in p̄mo
gradu, filij duorū fratrum (qui alicubi dicunt cognati germani) sunt
in sc̄do gradu. Filij duorū cognatorū sunt in tertio gradu. No-
rum autē filij quos vulgus rectos ⁊ gnatos appellat, sunt in quarto gra-
du. Inter istos nō est m̄rimoniū legitimū, nisi cū eis p̄ sedem apo-
stolicā dispenset. Ubi notandū q̄ in quarto gradu cōsanguinitatis
attinet mihi aliq̄s, in eodē gradu affinitatis attinet mihi vxor eius
vel quelibet alia quā ipse carnaliter cognouit. ¶ Itē notandū q̄ in-
ter patrē et cōmatrē ipsius, et inter patrini et filiā, vel inter
filios carnales patrini, et illā quā ipse de sacro fonte leuauit, vel in-
ter filios carnales alicui⁹, et illā quā ipsemet baptisauit, non est le-
gitimū cōnubiū, nisi summus pontifex dispēsauerit eū eisdē. Porro
si in cōputatōe gradū dubitatio aliqua emerferit, consulere debet
sup hoc sacerdotes ep̄m, anteq̄ in m̄rimonio cōtrahendo vterius
gū ad religionē transeat, nisi de licētia alteri⁹ coniugis, ⁊ autoritate
pp̄ij ep̄scopi. Prohibet autē in Concilio lateranenē, sub pena suspē-
sionis, ne aliq̄s p̄ b̄ndictione nubentiū vel exequijs mortuorū, vel
p̄ alijs sac̄ntis, pecuniā extorquere p̄sumat, vl̄ fideiussores erigat
vel p̄pter hoc ficticia impedimenta opponat, iuxta illud q̄ d̄ d̄s
in euāgelio. Gratis accepistis gratis date. Debent tñ a prochianis
quib⁹ cōmissa sunt sac̄nta pie ⁊ s̄uetudines obseruari, et s̄ per ep̄-
scopū cōpescendi, qui malitiose nitunt̄ laudabilē consuetudinē im-
mutare. Non debet autē sacerdos aliq̄s in h̄mōi casibus ius dicere
sed apud supiorē deponere querelā, et libere et absq̄ difficultate cō-
ferre ecclesiastica sac̄nta. ¶ Itē mulieri sc̄do nubenti nullus sacer-
dos b̄ndictionē imp̄dere debet, q̄ cum in p̄mo m̄rimonio fuerit
b̄ndicta, non est b̄ndictio iterāda, nisi loci consuetudo aliter obser-
uaret. ¶ Itē q̄n aliquis de contrahēdo m̄rimonio fidez dedit alicui

Curatorum

mulieri, nullatenus coniungat eum sacerdos irrimonialiter alteri mulieri, etiā si primā nō cognouerit carnaliter, nisi aliqđ aliud esset euidēs impedimentū canonicū inter p̄mos, p̄pter qđ nō possent legitime copulari. Si autē de impedimēto an sit legitimū dubitet, ep̄s consulat. Verū qm̄ p̄pter restiū falsitatē contingit interdus vera et legitima cōnubia, illegitime separi. Cauendū est oīno ne causa disuorciij corā aliquo ventilet, nisi corā ep̄o, vel corā alio de mādato ei⁹ speciali. Item p̄piteri plures in anno mulieres coniugatas mone re debent in ecclesia, ne vota fatiāt absq; virozū suozū consensu, et etiā maxime debent p̄cauere de illis votis, que possent inter ipsas et viros suos discordiā seminare.

Etol. 100.

¶ De sacramento extreme vnctionis Caplm. viij.

De sacriū extreme vnctōis moueant populū sacerdotes, ve oēs tam diuites q̄s paupes ip̄m qm̄ graui laborāt infirmitate petāt et deuote suscipiāt, qz sicut d̄t br̄s Jacobus apl̄s p̄ illud pctā venialia dimittunt, et qm̄q; alleuiat infirmus, et qm̄q; etiā ad verā cordis cōtritiōē et ad eterni gaudiij cōsideratiōē per eam incitat. Doceāt autē populū sacerdotes hoc sacriū posse licite iterari in aliq̄ infirmitate, de qua mortis p̄riculū timeat, et post susceptū licite ad opus cōiugale redire, si ab illa infirmitate cōualuerit. ¶ Illud autē districte p̄piteris est cauendū, ne dyaconos ad audiēdas infirmozū cōfessiones mittant, cū ipsi absoluēdi eos non habeāt p̄tatem, tū absente sacerdote dyaconus infirmuz visitare p̄t et ad verā cordis p̄tritiōē inducere, et si in eo viderit h̄a p̄ntē signa, et magnā volūtatē p̄fitendi et cōicandi si sacerdotē p̄ntem haberet p̄t et debet eū cōfortare et spem salutis firmā dare, nō obstāre absentia sacerdotis, q̄sciro autē sacerdos venerit festinet infirmū visitare, ei⁹ cōfessionē audire, et ei sacriū dn̄ici corpis delatur⁹. Infirmitū autē in extremis laborātē et digne penitentē, ab omnib; peccat⁹ et excōicationib; absoluat sacerdos, et ei nullā p̄ntiam iniungat, sed dicat eidē, qđ si de infirmitate cōualuerit, ad sacerdotē festinet, et tūc ei p̄ntia cōpetēs iniūgat, et si excōicat⁹ erat, ad illū (qui eū excōicauerit) dirigať, qđ se illi vt iuri pareat resp̄nter, qđ vt fatiāt, debz ab eo sacerdos (qđ eū in extremis absoluit suffitientē recipere cautionē. Quz si infirm⁹ obierit excōicat⁹ carebit eccl̄astica sepultura, licz penitēs sit, donec p̄ excōicatorē suū absoluať, et tūc demādato ipsi⁹ (nisi alit̄ud obisset impedimētū legitimū) poterit in cimiterio sepeliri. Quz autē aīa multo p̄tiosior sit corpe, p̄uideat sacerdos ne aliq̄s medicoz rū, vel aliq̄ mulier sortilega, p̄ corpali sanitate aliqđ egroto cōsular.

Manuale

quod in eius aie periculum covertat. Sacerdos vero audita morte pro christianorum suorum. eos statim absolueri debet. dōo Deprofundis cum collecta Inclina. si vir fuerit. vel cum collecta Quiesum? dñe. si mulier fuerit. Mulieres quoque in partu mortue scindant. et hoc si infans vivere credat.

¶ De negotiis et officiis clericorum. Caplm. ix.

Ciant autem omnes sacerdotes quod Innocentius. iij. in concilio generali. de vita et honestate clericorum. ordinavit in hunc modum. Clerici officia vel negotia secularia non exercent in honesta. Nimis et ioculatoribus et histrionibus non intendat. et tabernas. pisces eurent. nisi forte causa necessitatis in itinere constituti. Ad aleas non ludat. vel taxillis. nec homini ludis intersint. Tonsuras habeant congruentem. et se in officiis ecclesiasticis et alijs bonis studiis exercent diligenter. Qui si beneficiati sunt. aut in sacris ordinibus constituti. clausa deferant desuper indumeta. nimia breuitate vel longitudine non notanda. Pannis rubeis vel viridibus. nec non manicis seu forularibus sicutiis aut rostratis. frenis. sellis. pectoralibus. calcaribus deauratis. vel alia superfluitate vel vanitate hinc non utant. neque cappis manicatis infra ecclesiam non utant. Cultellum cum cuspidem non deferant. nec comam natriant nisi causa timoris. Fibulas vel corrigias auri vel argenti ornatum hinc non ferant. Nec anulos. nisi quibus competat ex officio dignitatis. nec cuphas lineas. Porro negotia secularia non agant. sicut dicit Concilium magnum. tunc. nec munera iniusta accipiant vel dent. Contentiones. lites. rixas in placitis secularibus non faciant. excepta defensione orphanorum et viduarum. Turpis facti vel verbi ioculatorum vel iocum secularium non diligant. In delictis velle vivere. gula. ebrietate. potera iniusta. vel mensuras hinc. canes vel aues sequi ad venandum. et omnibus quibuslibet causis superfluis caneant interesse. que omnia et hinc sicuti ministris altaris interdicitur. de quibus ad Thimotheum ait apostolus. Nemo militans deo implicat se negotiis secularibus. ut ei seruiat cui se probavit. Etiam sub pena suspensionis officij et beneficii omnibus sacerdotibus et clericis in sacris ordinibus constitutis inhibet. ne alij occasione vel necessitate in domo sua vel alibi. teneant seu habeant mulierem. aut frequentent loca ubi sunt mulieres. de quibus est suspitio hinc. quod inde plures scandalosa referunt. Incubit autem archidiaconis. archiepiscopis. et decanis ruralibus ut sic delinquentes episcopis denuncient et accusent. ut aiarum strages quam ipsi faciunt et facto et scandalo pro eorum pudicitiam eurent. Item inducit super predicto Innocentius. in concilio generali. ut caste vivere studeant vniuersi presbyteri in sacris ordinibus constituti. et ab omni libidinis vitio se peccent. maxime illo. propter quod venit ira dei in filios diffidentie. quatenus

Caratorum

in conspectu dignitatis dei puro et munda corde valeat ministrare
Si q̄s in hac de causa suspensus p̄piter celebrare divina p̄sumserit
non solum ecclesiasticis beneficijs spoliatur, verum etiam p̄ duplici culpa ope
tione quā cū ipso cōmisit excoicata est) ausus fuerit carnaliter p̄mit
sceri, ipso iure est excoicatio vinculo irretitur, unde Grego, papa, ix.
Si cōcubine publice clericorū ecclesiastice censure districtioe noten
tur, eosdē cōcubinos non est dubiū snia maioris excoicatioe in e
uolui, qui post latā sniam cōicatur in eodem crimine criminosis. ¶ Et
sciendū est q̄ in ista et in quilibet alia maioris excoicatioe snia clerici
ordines susceperint, vel in susceptis sacris ordinibus ministraverint
irregularitate incurrit, sup̄ quā non (nisi p̄ sedē aplicā poterit dispē
sari, Laborare debent etiā pro viribz sacerdotes, ne clerici vel laici
publice habeāt in suis parrochijs concubinas, Et si post trinā ad
monitionem non cessauerint, tam ipse q̄ ipsa, ab ingressu ecclesie
(donec dimiserint) arceatur. Nullus em̄ clericus debet dicere v̄
scribere, vel p̄nunciare sententiā sanguinis, vel litteras p̄ vindictā
sanguinis destinādas exercere, nec vbi exerceatur interesse, nec do
mū suspectā (nisi cum grauibz p̄sonis et famosis) intrare, Itē nul
lus sacerdos habere debet curā duarū ecclesiarū, quarū vna suffi
cit competenter, nisi depēdeat ab altera, v̄ nisi cū dispēsatōe sedis
aplice, Nullus autē sacerdos h̄ns curā animarū debet esse vicari⁹
in prochia aliena, Itē sacerdotes vicarijs alteri⁹ diocesis indigen
tes, anteq̄ eos ad officiū sacerdotale admittāt, licentiā ab ep̄o obti
nere debēt, qui (nisi lrās testimoniales ep̄i sui exhibeāt) nō debent
admitti, Officiū diurnū et nocturnū dicere debēt sacerdotes dis
tincte et aperte, in quātum d̄ns dederit, et deuote s̄m vsu ecclesie
cathedralis, sic etiā clerici in sacris ordinibus constituti orare re
nentur, Itē dicit Innocēti⁹ q̄ ecclesiarū questores (quorū quidēz
abusiones nonnullas in sua predicatione p̄ponunt, et interdum er
rores) admitti prohibemus, nisi per aplicas, v̄ diocelani veras testi
moniales litteras, et tūc eis dicere debent, q̄ nihil populo p̄ponant
nisi indulgentiā eorum, si quā forte h̄nt, vel per illius loci p̄spite
rū (si questor ad alias ecclesias ire voluerit) poterit indulgentiam
predicare et elemosinā colligere, quam si forte sacerdos collegerit,
absq̄ diminutione questori restituat, ne a summo iudice furti iudic
tio condemnet, nec perat aliqd̄ pro labore, sed sit dominus merces
eius, Itē questores non sunt p̄mittendi missas sup̄ archas celebra
re, quorū etiā litteras inspicere debēt sacerdotes studiose, ne i ipsi
bb ij

Manuale

aut sigillo aliqua sit, sed subordinata, et si inuenerit non est re-
cipienda, sed falsitas huiusmodi est incriminanda. Item sacerdotes
(nisi velint) quibus necessaria non tenent ministrare, nisi episcopus ex-
presse in litteris suis hoc mandet. Accedere debet insuper attentissime sacer-
dotes ne predicaciones clandestine fiat in parochiis eorumdem, hoc enim re-
probat dominus in euangelio dicens, Ego palam locutus sum in mundo, et in
occulto locutus sum nihil, quod si forte (quod deus auertat) in parochia sua
inuenerit, laborare debet per viros quoscumque extirpare, et nihilominus
episcopo nuntiare factum. Ipsi etiam sacerdotes per sanctam conuersionem et predi-
cationem populo suo, per viros presint, ut sic et verbo predicet et exemplo,
alioquin vltionem diuinam dicit admodum formidare. Sic enim dominus ad Eze-
chielem prophetam, Fili hominis speculatorum dedi te domui israel. Audies ergo
ex ore meo sermonem annuntiaabis et me. Si me dicere ad impium, mori-
te morieris, et non fueris locutus, ut se couertat impius a via sua, ipse
impius in iniquitate sua morietur. Si autem annuntiaueris me ad impium, ut a
vitiis suis couertatur, et non fuerit puerus a malitia sua, ipse in iniquitate
sua morietur, porro tu animam tuam liberaueris, sanguinem autem eius de manu tua
non requiram. ¶ De immunitate ecclesiarum et rerum ad eas pertinentium, c. r.

Appellentur sacerdotes, et etiam aliorum, aut carnes aut horrea
vel arce (nisi ad tenendum libros vel panes aut vestes ecclesie)
nunc in ecclesiis admitti debent, nisi propter hostiles incursus
aut incendia repetita, vel propter alias necessitates urgentes, quibus cessantibus,
res in loco pristino ponende sunt, Item non sunt huiusmodi in ecclesiis
matricularii, ita quod possent iure hereditario officium huiusmodi postulare
Item nullus in cimiterio debet edificare, nec domos dirutas iterum
reformare est permittendum. Item laborare debent sacerdotes per viros
nec in cimiteriis vel ecclesiis choree ducant, quod sicut dicit beatus Augu-
stinus, Melius est in diebus dominicis arare et fodere quam choreas ducere
¶ Illud autem tanquam venenum symoniace prauitatis est omnino cauendum
ne illi quibus ecclesie conferuntur, eas cum noui census impositione, aut ve-
teris augmentatione, vel quolibet diminutione iuris capellante suscipiant
sed in pristina libertate dimittat, Sacerdotes quoque omnes ecclesie sue
reddunt in missalibus suis scribere debent, Item nullus res ecclesie sibi
commissas mobiles vel immobiles alienare debet, sed si sit aliquid aliens
tanquam sibi fieri poterit debet reuocare, Nullus etiam nuntiare de-
bet ecclesie sue nisi in manu episcopi, Item curare debent ecclesiarum rectores
res, ne modum nouum repetendi decimas, primitias, oblationes, procuraciones
vel alia ecclesie iura inueniant, vel laicis imponant absque licentia episcopi
vel mandato, sed modus in parochia prebatus et visitatus de singulis

Curatorum

observandus est. Itē singuli sacerdotes sigilluz habere debēt cum quo sigillēt. vt de citationibz et amonitionibz et alijs per eos factis nequeat dubitari.

¶ De obseruatione ieiuniorū Capl'm. xi.

Acerdotes populū inducere debēt. vt oēs etate hñres legitī ma obseruēt ieiunia p suis vīribz ab ecclesia instituta. Si cur est ieiuniū qdragesime et quatuor tpm. et vigilia nata līs dñi. sancti Johis baptiste. sancti Laurēcij. Assumptōis brē marie. Omnīū sanctorū aplōrū. maxime illorū qui his versibz conuēniēt. Petrus et andreas iacobus cū symone iudas. Ut ieiunem⁹ nos amonet atq; matheus. Ab hoc ieiunio excipit vigilia beati iohānis euāgeliste. q̄ infra natale dñi est. et Philippi et Jacobi. q̄ in fra solēnitatē paschalē accidit. Est etiā p̄mēdabile et salubre in aduentu dñi ieiunare illis hominibz. quibz dñs dedit facultatē ⁊ voluntatē. Sctorū quoq; vigilie (quorū festiuitates in secundā feriā accidūt) nō sunt in die dnica. sed in p̄cedēti sabrō ieiunāde. Donec re debēt etiā sacerdotes prochianos suos. non tñ cōpellere. vt laudabile consuetudinē quarundā diocesum imitātes. in q̄rta feriā et in sabrō (nisi in necessitate vrgētī. v̄l in solēnitatibz p̄cipuis) ab esu carniū abstinēat. et etiā in aduentu. Illi quoq; qui nec voto nec regulari abstinentia sūt ascripti. in sexta feriā (si in ea natalis dñi eue nerit) carniū vesci p̄nt. Si q̄s autē dnica prima qdragesime. carnes: oua: vel lacticinia cōmedere p̄sumperit (q̄d quidā fortilegi in gnie sue periculū magnū facere referunt) durius corrigantur.

¶ De festiuitatibus Capitulū. xij.

Olenitates obseruāde sūt iste videlicet. Natalis dñi cum tota hebdomada. Circūcisionis. Epiphaniē dñi. Et etiā festiuitas Anūtiatōis brē marie. Et festū inuētionis et exaltatōis sc̄e crucis. Et sanctū pascha cū tribus sequētibz diebz. Ascē sio dñi. Dies p̄thecostes cū tribus diebz sequētibz. Festū sancti Johānis baptiste. Et oīm apostolorū. Sancti laurēcij. Sācti michaelis. Omnīū sctorū. Sācti martini. Festū patroni ecclesie. et dedīcatōis ipsi⁹. et oēs dies dnici. ¶ De aduētū autē dñi sciendū. q̄ semper p̄ma eius dnica est illa. que prima est festo sancti andree aplī siue ante siue post. siue in ipso eiusdē aplī festo si dnica fuerit. vñ⁹. Andree festo vicinior ordine quouis. Aduentū domini prima colit feria. Si cadit in lucem domini celebratur ibidem.

¶ De Bisexto Capitulū. xij.

Sciendū est q̄ in anno bisextili computant sup. vi. kalendas marcij. vbi est littera s duo dies. et in vltimo celebrat festū

b iij

Manuale

sancti Mathie apostoli. vii^o. Bisextum sexte martis tenuere kalende. Posteriori die celebrantur festa mathie.

¶ De die pasche Capitulum. xliij.

De die pasche sciendū est. qd semp celebratur in dnica tertii natōis ipsi⁹. que pmo occurrit none post nonas marcij. vii. Post martis nonas luna pmo dia queras. Eius lux terna. dñi pber tibi pascha. Prebet inquā siue sit annus bisextilis siue nō Tertia vero lux dñi. dñz hic terna dies dnica pdicte lunatōis. q scz occurrit de nouo post pdictas marcij nonas. ¶ Si aut vis scire an pns annus sit bisextilis vel non. diuide annos ab incarnatione dñi p quaternarios. quibz diuisis si nihil remanet et indiuisum. noueris annū pntem esse bisextilē. Alioqn totus est annus post bisextuz qe anni remanēt. siue sit vnus siue plures. vii. ¶ Si p bis binos dñi diuiseris annos. Qui fuerint supra bisexti sint tibi summa. Quem nil inuēto plus nec minus esse memēto. Et nota q de mille ducentis sexaginta annis diuisis p quatuor. nihil remanet diuidendum Unde anni qui ex tunc sunt vsqz ad annū pntem solūmodo diuidātur. et clarescet vtrū presens annus sit bisextilis.

¶ De Ieiunijs quatuor temporū Capitulum. xv.

De ieiunijs quatuor tpm tenendū est. qd cōnōice celebrātur in quarta feria. que occurrit prime post exaltationē sancte crucis. post festū sancte Luce. post dies cinerū. et post diem p̄tbecostes. vii. Post crux lutia cineres carismata dya. Ut det vota pia quarta sequēs feria. Ex his ppendit q si duo festa mēozata scz sancte crucis. et sancte lucie. feria quarta euenerint. non in ipsa. sed in sequenti feria quarta sunt ieiunia celebranda.

¶ De sententia excoicationis Capitulum. xvi.

Blqz litteris nō dnt credere sacerdotes sup excoicationibz ferēdis. vel absolutionibz faciēdis. Sniās vero ab epō vel eius officiali. vel a iudicibz a sede aplice transmissas audacter ferre debēt. et latas districte seruare. non pcentes timore alicui vl amore. cū cōpassione tñ eas denuntiet. nō tanqz malitiosi et emuli. sed vt p̄es. Illi aut qui excoicationis sniam ferūt. diligēter attendāt illud qd dicit Innocē. iij. in concilio gnali. Sacro approbāte concilio phibem⁹. ne qis in aliquē excoicationis sniam (nisi cōpetēti amonitione pmissa et psonis ydoneis pntibz. p quas si necesse fuerit. possit pbari monitio) pmulgare psumat. qd si cōtra psumperit. etiā si iusta fuerit excoicationis causa. ingressum eccle p mensent vni nouerit sibi interdictū. De hoc etiā dicit Innocē. iij. Quisquis excoicat.

Curatorum

scriptis pferat. et causam exp̄sse conscribat. ppter quā excoicatio fe
rat. Etm̄ vero hui⁹ scripture tenet excoicator tradere infra mēsez
excoicatio. si fuerit requisitus. sup̄ qua requisitioe fieri volum⁹ instru
mēta vel has testimoniales cōfici. sigillo autētico sigillatas. Si q̄s
q̄r iudicū hui⁹ institutiois temerarius violator existat. p̄ mensem
vnum ab ingressu eccle ac diuinis officijs nouerit se suspēsum. Et
hec eadē in suspētionis ac interdicti sententijs volum⁹ obseruari. Ca
ueat autē ecclesiarū plati et iudices vniuersi. ne p̄dictā suspensionis
sni am incurrāt. qm̄ si p̄tigerit eos sic suspēsos diuina officia sic exe
qui. vt p̄us irregularitate non effugiēt. sup̄ qua cū eis nisi p̄ summū
pontificē non poterit dispēsari. Ut autē penā predictā prociales sa
cerdotes possint euadere. et ne ppter suspensionē et irregularitates
sup̄ ius mēoratas. q̄s incaute excoicando possent incurrere diuine
laudis organa suspēdant. Cauere debent sollicitē ne aliquā finiam
pferāt. gnalem vel specialē. nisi cū magna deliberatioe. et in casu in
quo liceat fm̄ formā debitā. Demū vniuersos et singulos p̄spiteros
in dño depcamur. quaten⁹ elemosinas et iura pauperū et leproso
rū. viduarū. et orphanorū. et aliarū miserabilū psonaz. conent pie
tatis intuitu in prochijs suis p̄ viribz pmouere. Exēplo beati Sil
uestri pape. de quo in vita sua legit in hec verba. Nullus inops vi
dua. nullus orphanus indigētorā vrbe rhomana poterat inue
niri. cui⁹ nomē in sua matricē non haberet conscriptū. Sacerdo
tes autē et clerici curā animarū dñtes. rāto debēt oīa sup̄dicta serua
re districti⁹. quātō ex omissione alicuius non solū dei offensam. sed
etiam ppter hoc penam grauem infligendam a suis platis possint
non immerito formidare.

¶ Explicit Manuale parochialū. Anno. 1498.

Equit de alloquutioe sacerdoti ⁊ muti i inductioe ad p̄fitēdū
Debet em̄ sacerdos pponere ei de dilectioe dei p̄is. quō misit
filiū suū vnigenitū ppter peccōes in mōm. et de caritate xp̄i.
Aliter p̄ peccōibz redimēdis mortu⁹ est. spinis coronat⁹. lācea perfo
rat⁹ manibz et pedibz claus affixus. Et cuz in omnibz diues esset
p nobis paup fact⁹ est. vt nos inde ditaremur. Confiteat vt moza
christi sibi prosit. Item christus non venit propter iustos sed ppter
peccatores. Item deus inquit. Nolo mortem peccatoris sed vt ma
gis conuertat et viuat. Item si confiteat gaudiū facit angelus dei

Manuale

Item confortet eum negatio petri. persecutio pauli. peccatū marie magdalene. cōfessio lacronis. adulteriū dauid. Qui tñ omēs (quibus grauius peccauerint) veniā per pñiam obtinuerūt. Facta cōfessioe sacerdos debet inducere penitentē ad tria. Primo vt firmiter pponat absq; iuramēto vel voto. vt de cetero absteineat a pctō mortali. et ab his q̄ cōfessus est. et p̄cipue de luxuria. Scōdo vt oēm rancorē dimittat si habeat aliquē. Tertio vt si habet aliqd de alieno. vel in iuriā fecit alicui. q̄scitius poterit. p posse suo satisfariat. et si aliquid facere noluerit. nō debet ei iniūgere pñiam. sed potius innotescere vt nō cōicet. et q̄ si sic moreret. dānaret. Consiliū tñ p̄t ei dare vt non cesset a bonis operib; vt dñs det ei cor melius penitēs. Si hō ista tria velit facere. debet attēdere vtrū sit in excōicatione vel non. Si sit in excōicatione. et ad eum nō p̄tinet. ad eum mittat ad quē p̄tinet. Si vero possit absoluerē. absoluat cū disciplina et psalmo Misere re. Si vero in minori excōicatione. solo x̄bo absoluat. et dicat. Misereat tui deus. Quib; factis debet ei pñiam iniūgere quaz possit portare. Si vero eum inueniat in aliquo pctō qd̄ p̄tineat ad ep̄m mittat illuc. Et si in aliq; casu papali inuenit eū. mittat ad papā.

¶ Casus reseruandi Episcopo sunt isti.

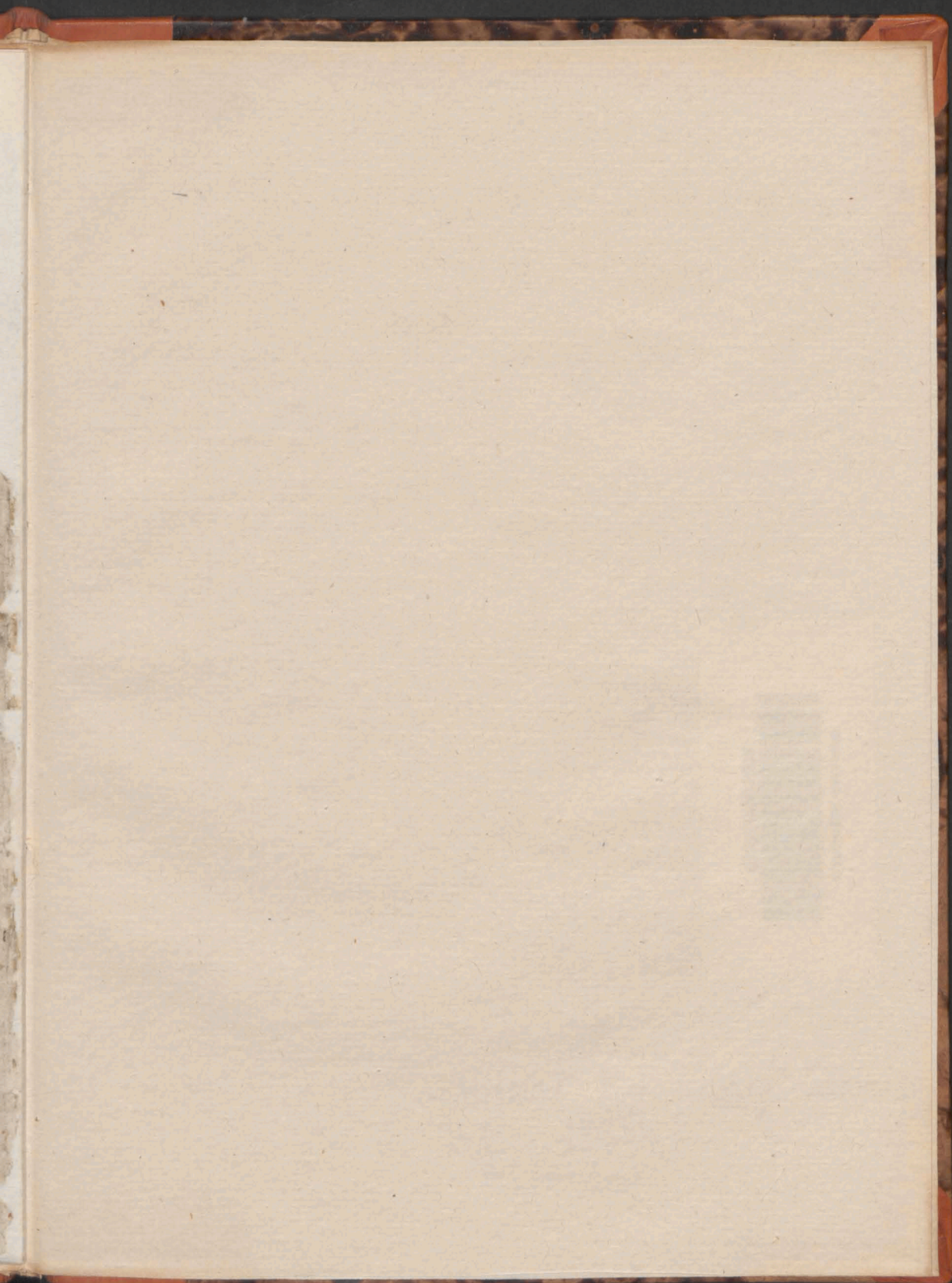
Incedarij. Fractio voti. Insecutiones manuū in parētes. Homicidia. Mulieres necātes pueros vel abortum. pcurantes. Stuprū mortaliū. Incestus de parētela vel cōsanguinea vel affine. Periuuri p̄ctm. P̄ctm̄ p̄tra naturā. Sacrilegiū. Soritilegiū. Lū bructio.

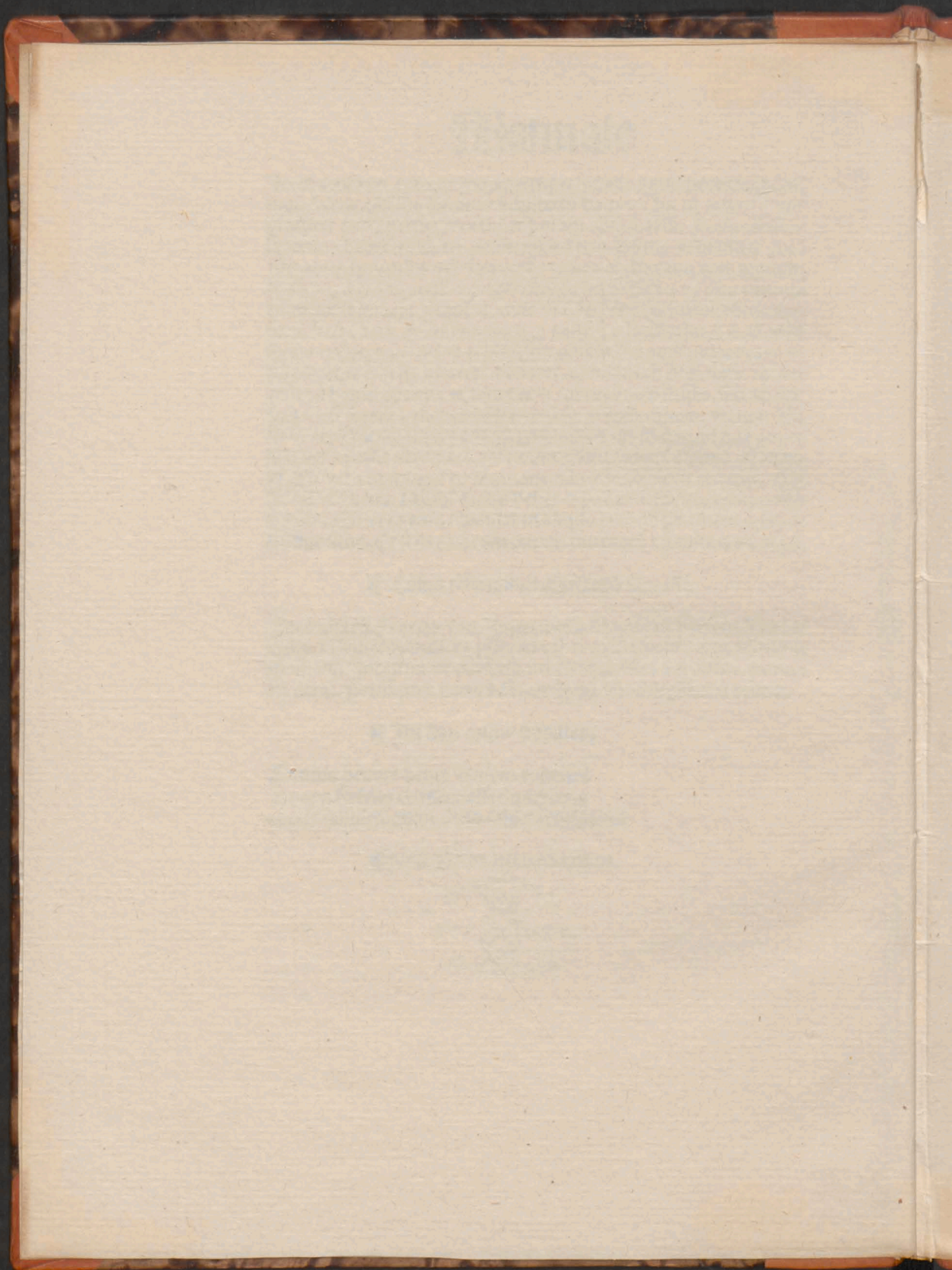
¶ Isti sunt casus Papales.

Omnis deuote debet veniam rogare
A papa. fertens clerum: falsarius: viens
Ecclesiam: symon: audens celebrare ligatus

¶ Finit Manuale curatorum.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACCVIENSIS

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007929

Oddział Konserwacji Zbrodni
Bj - 1991r.

